"The Ten Commandments: Rethinking the Mitzvah of Kibbud Av Va'Em (Honoring Parents")"

1. תנחומא י:יג

ָחָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ. הֵם קּבְּלוּ אֶת הַלּוּחוֹת שֶׁכָּתוּב בָּהֶן צְשֶׂרֶת דִּבְּרוֹת, **חֲמִשְּׁה עַל הַלּוּחַ הַּיֶּה וַחֲמִשְּׁה עַל** הַ**לּוּחַ הַיֶּה**

ָּאַנֹּבִי יִקוָק אֱלֹהֶיךּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִידְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים.

לֹא יִהְיֶּה לְדְּ אֱלֹהִים אֲחַרִים עַל פָּנָי: לֹא תַעֲשֶׂה לְדְּ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמִים מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא תִשְׁתַּחֲנֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְקוְּק אֱלֹהֶידְ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רְבֵּעִים לְשׂנְאָי: וְעשֶׁה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבִי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: ס

לֹא תִּשִּׂא אֶת שֵׁם יְקּוָּק אֱלֹהֶיךּ לַשְּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְקוֹּק אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשְּׁוְא פּ **זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת** לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּצְבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךּ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיקוָּק אֱלֹהֶיךּ לֹא תַעְשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךּ וּבִתֶּךּ עַבְדְּדְּ וַאֲמְתְךּ וּבְהֶמְתֶּךּ וְגִרְדּ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךּ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְקוֹּך אֶת הַשְּׁמֵיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּב וְאֶת בָּשְׁבִּיוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בַּרַדְּ יְקוֹּךָק אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ס

פַבֶּד אָת אָבִידְ וָאָת אִמֶּדְ לִמַעַן יַאַרְכוּן יָמֵידְ עַל הָאַדָמָה אֲשֵׁר יִקנְק אֱלֹהֵידְ נֹתֵן לָדְ:ס

לא תִּרְצָח ס

לא תּנְאָף ס לא תּגִנב ס

לא תַּעֲנֶה בְּרֵעֲדָּ

ָכּאַ תַּצְנֶּה בְּרֵצְךּּ עֵ שָׁקֶר:ס

לא תַּחְמֹד בֵּית רֵעֶךּ ס לא תַּחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךּ :פּ

<u>שמות כ</u>

- **אָנֹכִי יְקֹוָק אֱלֹהֶיף** אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מְבֵּית עֲבָדִים.
- לא יִהְיֶה לְּךְּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי: לֹא תַעֲשֶׂה לְךְּ פָּסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמִיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּפִּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא תִשְׁתַּחָנָה לָהֶם וְלֹא תָעְרְדֵם כִּי **אָנֹכִי** יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךְ אֵל קַנָּא פַּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֵשִׁים וְעַל רְבֵּעִים לְשֹׁנְאָי: וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשׁמְרֵי מִצְּוֹתָי: סּ
 - לא תשָא אֶת שֵׁם יְקֹוָק אֱלֹהֶיךּ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְקֹוָק אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשְּׁוְא פּ לֹא תִשָּא אֶת שֵׁם יְקֹוָק אֱלֹהֶידּ
- זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּצְבֹד וְעָשִׁיתָ כָּל מְלַאכְתֶּדְ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לִיקוָק אֱלֹהֶידְ לֹא תַצְשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְדְ וּבְהֶדְ עַבְדְדְ וַאֲמְתְדְ וּבְהֶמְתֶּדְ וְגִרְדְ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶידְ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְקוְק אֶת הַשְּׁמֵים וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיְּנַח בִּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בַּרַדְ יְקוֹּק אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְשֵׁהוּ: ס
 - בַּבָּד אֶת אָבִידּ וְאֶת אִמֶּדּ לְמַעַן יַאֲרָכוּן יָמֶידּ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יִק**וָֹק אֵלֹהֵידּ** נֹתֵן לָדְּ יִס

לא תּרְצָח ס לא תּנְאָף ס

לא תגנב ס

לא תַּעְנֶה **בְּרֵעֲדְּ** עֵז שָׁקֶר:ס

לא תַּחְמֹד בֵּית **רֵעֶךּ** ס לא תַּחְמֹד אֵשֶׁת **רֵעֶךּ** וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר **לְרֵעֶךּ**:

ּ אָנֹכִי יְקוָׁק אֱלֹהֶיךּ אֲשָׁר הוֹצֵאתִידּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

- לא יִהְיֶה לְדְּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי:
- לא תַּעְשֶׂה לְדְּ פֶּסֶל וְכָל תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשְּׁמֵיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּשָׁרָץ מִתְּחַת וַאֲשֶׁר בַּפַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא תִשְׁתַּחָנֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְקוֹּק אֱלֹהֶידְ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֵשִׁים וְעַל רְבֵּעִים לְשֹׁנְאָי: וְעשֶׁה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹחֲבֵי וּלְשׁמְרֵי מִצְוֹתִי: ס
 - פּ לא יְנַקֶּה יְקנָק אֵת אֲשֶׁר יִשְּׂא אֶת שָׁם יְקנָק אֱלֹהֶידּ לַשְּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְקנָק אֵת אֲשֶׁר יִשְּׂא אֶת שְׁם יְקנָק אֱלֹהֶידּ לַשְּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְקנָק אֵת אֲשֶׁר יִשְּׂא אֶת שְׁם יְקנָק
- י זָבוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּצְבֹד וְעָשִׁיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךּ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיקוָק אֱלֹהֶיךּ לֹא תַּצְשָּׁה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִּנְדְּ וּבְתֶּדְ עַבְיְדְּ וַאֲמָתְדְּ וּבְהֶמְתֶּדְּ וְגִרְךְּ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶידְ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְקוָק אֶת הַשְּׁמֵיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיְּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בַּרַדְּ יְקוָק אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ס
 - כַּבֵּד אֶת אָבִידּ וְאֶת אִמֶּדְ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶידּ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְקֹוָק אֱלֹהֶידּ נֹתֵן לָדִּ: ס

לא תִּרְצָח ס

לא תִּנְאָף ס

לא תגנב ס

לא תַעֲנֶה **בְרֵעֲדְ** עֵד שָׁקֶר:ס

לא תַּחְמֹד בֵּית **רֵעֶדְּ** ס לא תַּחְמֹד אֵשֶׁת **רֵעֶדְּ** לְאָ תַּחְמֹד אֵשֶׁת וְשְׁרְּוֹ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחַמֹרוֹ וִכֹל אֲשֵׁר **לַרְעַדְּ**: When a person honors his father and mother, the Holy One, Blessed be He, says: I ascribe credit to them as if I dwelt between them and they honor Me as well.

6. <u>קידושין לא:</u>

תַנוּ רַבָּנַן אֵיזֵהוּ **מוֹרָא** וְאֵיזֵהוּ כִּיבּוּד:

מּוֹרָא לֹא עוֹמֵד בִּמְקוֹמוֹ וְלֹא יוֹשֵׁב בִּמְקוֹמוֹ וְלֹא סוֹתֵר אֶת דְּבָרָיו וְלֹא מַכְרִיעוֹ. **כִּיבּוּד** מַאֲכִיל וּמַשְׁקֶה מַלְבִּישׁ וּמַכֵּסֵה מַכָנִיס וּמוֹצִיא.

The Sages taught: What is fear and what is honor? Fear: One may not stand in his parents' fixed place, and may not sit in his place, and may not contradict his statements, and he may not choose sides in an argument. What is honor? He gives his parents food and drink, dresses and covers him, and brings them in and takes them out for all their household needs.

7. פרטי המצוות על סדר ההלכות לרמב"ם

הלכות תלמוד תורה: יש בכללן שתי מצוות עשה: ראשונה ללמוד תורה. שנייה לכבד מלמדיה ויודעיה.

LAWS CONCERNING THE STUDY OF THE TORAH. These comprise two affirmative precepts; first, to learn Torah; second, to show honor to its teachers and to those versed in the knowledge of it.

8. דב' ו' (קריאת שמע)

(ז) **וְשִׁנִּתְּם לְבָנֶידּ וְדִבּּרְתָּ בֵּם** בְּשִׁבְתִּדְּ בְּבִיתֶּדֹּ וּבְלֶכְתְּדְּ בַּדֵּרֵדִּ וְבִשֶּׁכִבָּּדְ וִּבְקוּמֵךְ:

Teach to your children. Speak of them when you stay at home and when you are away, when you lie down and when you get up.

פ דברים יא

(יט) **וְלִמַּדְתֶּח אֹתֶם אֶת׳בְּנִיכֶם לְדַבֵּר בֵּם** בְּשִׁבְתְּדָּ בְּבֵיתֶוֹךְ וּבְלֵכְתִּדְּ בַדֵּרֵדְ וָבַשְׁכִבְּדָ וּבִקוּמֵךְ:

and teach them to your children—reciting them when you stay at home and when you are away, when you lie down and when you get up;

10. רמב"ם הלכות תלמוד תורה א'

(א) ... אֲבָל קַטְן אָבִיו חַיָּב לְלַמְדוֹ תּוֹרָה שָׁנֶאֱמַר (דב׳ יא) ייְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם״. (ב) ...מְצְוָה עַל כָּל חָלָמַדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם״. (ב) ...מְצְוָה עַל כָּל חָכֶם וְחָכֶם מִיּשְׂרָאֵל לְלַמֵּד אֶת כָּל חַתַּלְמִידִים אָף עַל כִּי שְׁאֵינֶן בָּנָיוֹ. שֶׁנָּאֱמֵר (דב׳ וי) ייְשְׁנַּוְתָּם לְבָנִידְּ״ מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לַמְדוֹ בָּנֶידְ אֵלוּ תַּלְמִידִים קְרוּיִין הַשְּׁמוּעָה לַמְדוֹ (מִלִּיב בּ:ג)" וַיֵּצְאוּ בְנֵי הַנְּבִיאִים״. אִם כֵּן לָמָה נִצְשָׁרָה עַל בְּנוֹ וְעַל בֶּן בְּנוֹ לְהָקְדִּים בְּנוֹ לְבֶן בְּנוֹ וְבֶל בָּן בְּנוֹ וֹבֶן הַבֹּוֹ לְבֵן חֲבַרוֹ.

... A father is obligated to teach his son Torah while he is a minor, as [Deuteronomy 11:19] states: "And you shall teach them to your sons to speak about them." it is a mitzvah for each and every wise man to teach all students, even though they are not his children, as [Deuteronomy 6:7] states: "And you shall teach them to your sons..." The oral tradition explains: "Your sons," these are your students, for students are also called sons, as [II Kings 2:3] states: "And the sons of the prophets went forth." If so, why do the commandments [explicitly mention] one's son and grandson? To grant precedence to one's son over one's grandson, and one's grandson over the son of a colleague.

2. מסגרת לוח הברית

אָנֹכִי ה׳ אֱלֹהֶידְּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִידְּ מֵאֶבֶץ מִצְרַיִם מְבֵּית עבדים

> לֹא יִהְיֶה־לְּךְּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנִיּ ... לֹא תִשָּׁא אֶת־שֵׁם־ה׳ אֱלֹהֶיךְּ לַשִּׁוְא ... שָׁמוֹר אֶת־יוֹם הַשַּבָּת לְקַדְּשׁוֹ ... כַּבֵּד אֶת־אֶבִיךְּ וָאֶת־אִמֶּךְ...

לְמַעַן יַאֲרִיכֵן יָמֶידּ וּלְמַעַן יִיטֵב לָדְּ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר׳ה׳ אֵלֹהֵידּ נֹתֵן לָדִּ :

3. בראשית טו:ז

וַיּאִמֶר אֵלֶיו **אֲנִי יְקוָֹק אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךּ מֵאוּר כַּשְׂדִּים** - לַתָּת לִּדְּ אֵת הַאָּרָץ הַזּאת לְרִשְׁתַּה:

4. רמב"ן שמות פרשת יתרו פרק כ פסוק יב

(יב) כבד את אביך - הנה השלים כל מה שאנו חייבין בדברי הבורא בעצמו ובכבודו, וחזר לצוות אותנו בעניני הנבראים, והתחיל מן האב שהוא לתולדותיו כענין בורא משתתף ביצירה, כי השם אבינו הראשון, והמוליד אבינו האחרון, ולכך אמר במשנה תורה (דברים ה טז) כאשר צויתיך בכבודי כן אנכי מצוך בכבוד המשתתף עמי ביצירתד.

HONOR THY FATHER. Having finished all that we are obligated towards the Creator Himself and His glory, He turns now to command us about those matters which concern created beings. He begins with the father, for in relation to his offspring, he is akin to a creator, being partner with Him in the forming of the child. G-d is our first Father, and he who begets it [i.e., the child] is our last male parent. This is why He said in the Book of Deuteronomy, [Honor thy father... as the Eternal thy G-d commanded thee]. That is, "just as I have commanded you concerning My honor, so do I command you concerning the honor of those who have joined Me in your formation."

5. קידושין ל:

תָּנוּ רַבְּנַן נֶאֱמַר כַּבֵּד אֶת אָבִיךּ וְאֶת אִמֶּךְ וְנֶאֱמַר כַּבֵּד אֶת ה׳ מַהוֹנֶדְּ הִשְׁוָה הַכָּתוּב כִּבּוּד אָב וְאֵם לְכְבוֹד הַמְּקוֹם; נָאֱמֵר אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְנֶאֱמֵר אֶת ה׳ אֱלֹהֶיךּ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד הִשְׁוָה הַכָּתוּב מוֹרָאַת אָב וָאֵם לְמוֹרָאַת הַמָּקוֹם...

ְּכֵן בְּדִין, שֶּׁשְּׁלֶשְׁתָּן שׁוּתָּפִין בּוֹ. תָּנוּ רַבְּנֵן שְׁ**לְשָׁה שׁוּתְּפִין הַן בָּאָדָם** הַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְּ הוּא וְאָבִיו וְאָמוֹ בִּוְמֵן שֶׁאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמוֹ אָמֵר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּדְ הוּא מַעֲלֶה אֲנִי עֲלֵיהֶם כְּאִילוֹ דַּרְתִּי בֵּינֵיהֶם וְכִבְּדוֹנִי.

The Sages taught: it is stated: "Honor your father and your mother" (Exodus 20:11), and it is stated: "Honor the Lord with your wealth" (Proverbs 3:9). In this manner, the verse equates the honor of one's father and mother to the honor of the Omnipresent, as the term "honor" is used in both cases.

Similarly, it is stated: "A man shall fear his mother and his father" (Leviticus 19:3), and it is stated: "You shall fear the Lord your God and Him you shall serve" (Deuteronomy 6:13). The verse equates the fear of one's father and mother to the fear of the Omnipresent.

And so too, the equating of one's attitude toward his parents to his attitude toward God is a logical derivation, as the three of them are partners in his creation. As the Sages taught: There are three partners in the forming of a person: The Holy One, Blessed be He, who provides the soul, and his father and his mother.

ּ אָנֹכִי יִקוָׁק אֱלֹהֵיךּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים

- לא יָהְיָה לְדְּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי: **לֹא יִהְיָה לְדְּ** אֱלֹהִים
- לא תַּעֲשֶׂה לְּךְּ בֶּסֶל וְכָל הְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמֵיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּ בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא תִשְׁתַּחֲנֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְקוְק אֱלֹהֶיךּ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבת עַל בָּנִים עַל שְׁלֵשִׁים וְעַל רְבֵּעִים לְשֹׁנְאָי: וְעשֶׁה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבֵי וּלְשׁמְרֵי מִצְוֹתָי: ס
- לא תּשָּׁא אֶת שֵׁם יְקוָק אֱלֹהֶידְּ לַשְּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְקוָק אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשְּׁוֹא פּ לַשַּׁוֹא : פ
- י זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִּׁיתָ כָּל מְלַאּכְתֶּךְ: וְיוֹם הַשְּׁבִיע שַׁבָּת לִקְדְשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׁיתִ כָּל מְלָאכְתֶּךְ וּבִתֶּךְ וּבִתֶּךְ עִבְּדְּךְ וְצִשְׁר בִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עֲשָׁה וּבִּוְךְ אָת הַשְּׁמִים וַאֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרְדְּ יְקוֹּק אֶת וְשָׁמֵיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בִּיוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרְדְּ יְקוֹּק אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וִיְקַדְּשׁׁהוּ: ס
 - בַּבֵּד אֶת [וֹ תלמוד תורה המסורה לך מ-] אָבִידְּ וְאֶת אִפֶּדְ לְמַעַן יַאֲרָכוּן יָמֶידְּ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְקֹוָק אֱלֹהֶידְּ נֹתֵן לָדְ: ס

ולכן –

לא תִּרְצָח ס לא תִּנְאָף ס לא תִּנְב ס

לא תַעְנֶה בְּרֵעְדְּ עֵד שָׁקֶר: ס לא תַּחְמֹד בֵּית רֻעָּדְּ ס לא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֻעָּדְּ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחַמִרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעִדְּ: